

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 704

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 18 noiembrie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 339 din 24 septembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1—3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	2—4
Decizia nr. 368 din 24 septembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (2), art. 7 ¹ alin. (1)—(8), art. 11 lit. c) și art. 12 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului	5—8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
865. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției.....	8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.367. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății nr. 359/2013 privind aprobarea tarifelor pe cap de locuitor necesare stabilirii sumelor pentru serviciile publice de ambulanță pentru anul 2013	9
3.504. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind aprobarea modelului și caracteristicilor siglelor utilizate la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală	10—14
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
35. — Circulară privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei și în euro începând cu perioada de aplicare 24 octombrie—23 noiembrie 2013.....	15
36. — Circulară privind rata dobânzii penalizatoare pentru deficitele de rezerve minime obligatorii în monedă națională începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie — 23 decembrie 2013	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 339**

din 24 septembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1—3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1—3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Vasile Morar în Dosarul nr. 6.727/83/2011 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 215D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 6.727/83/2011, **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1—3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de contestatorul Vasile Morar într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care se aplică și auditorilor publici externi, al căror statut reclamă, sub aspectul modului de stabilire

a cuantumului pensiei, același tratament cu cel al consilierilor de conturi, în privința cărora, prin Decizia nr. 297/2012, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea prevederilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 și art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010, în măsura în care se aplică consilierilor de conturi.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, asimilarea dintre membrii Curții de Conturi, consilieri de conturi și auditori publici externi este determinată de apartenența la aceeași categorie profesională, care își desfășoară activitatea în anumite condiții predeterminate, în circumstanțele aceluiași incompatibilități/interdicții și obligații reglementate la nivel constituțional și legal, aspecte ce reclamă un tratament juridic identic, astfel încât un tratament juridic diferit ar înfrânge principiul constituțional al egalității în drepturi. Astfel, potrivit Legii nr. 94/1992 și Statutului auditorului public extern, incompatibilitățile și interdicțiile consilierilor de conturi sunt identice cu cele ale auditorilor publici externi.

Mai apreciază că acordarea pensiei de serviciu și pentru auditorii publici externi este justificată și de faptul că se încalcă în mod grav principiul echilibrului între drepturile și obligațiile impuse prin actele normative.

Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 297/2012, nr. 533/2012, nr. 1.048/2012 și nr. 91/2013.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie următoarele dispoziții:

— Art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, potrivit căreia: „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare: [...]”

h) pensile de serviciu ale personalului Curții de Conturi.”;

— Art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, potrivit căreia: „La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: [...] j) art. 49 alin. (4) și art. 51 alin. (2) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 29 aprilie 2009.”

Ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012 — prin care Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, statuând că aceste prevederi sunt neconstituționale „în măsura în care se aplică și consilierilor de conturi” —, art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 a fost modificat prin art. I pct. 5 din Legea nr. 37/2013 pentru modificarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 12 martie 2013 și intrată în vigoare — potrivit art. II — începând cu 1 aprilie 2013, lit. j) a art. 196 având în prezent următorul cuprins: „j) art. 51 alin. (2) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 29 aprilie 2009.”;

— Art. 1—3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ordonanță de urgență publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011, aprobată prin Legea nr. 109/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 9 iulie 2012, care au următorul cuprins:

— Art. 1: „(1) Pensile prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, care au făcut obiectul recalculării conform prevederilor aceleiași legi, se revizuiesc, din oficiu, de către casele teritoriale de pensii în evidența cărora se află dosarele de pensie, prin emiterea unor decizii de revizuire, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Drepturile de pensie revizuite potrivit prezentei ordonanțe de urgență se plătesc de la data de întâi a lunii următoare expirării termenului de revizuire prevăzut la alin. (1).

(3) Pensile prevăzute la alin. (1) pot fi revizuite și la cererea beneficiarului, dacă acesta depune la casa teritorială de pensii, în termen de 20 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, noi acte doveditoare, întocmite conform prevederilor legale, din care rezultă alte date și elemente decât cele existente la dosarul de pensie, care se au în vedere la stabilirea stagiului de cotizare și a punctajului mediu anual.

(4) Drepturile de pensie revizuite la cererea beneficiarului se plătesc de la data prevăzută la alin. (2), dacă cererea de revizuire, împreună cu toate actele doveditoare, a fost depusă la casa teritorială de pensii în termenul prevăzut la alin. (3).

(5) În situația în care cererea, împreună cu toate actele doveditoare, a fost depusă la casa teritorială de pensii peste

termenul prevăzut la alin. (3), drepturile de pensie se vor plăti începând cu data de întâi a lunii următoare depunerii cererii, dar nu mai devreme de termenul prevăzut la alin. (2).”;

— Art. 2: „Pentru revizuirea pensiilor menționate la art. 1 se utilizează metodologia de calcul prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.”;

— Art. 3: „Plata drepturilor restante, constând în diferența dintre cuantumul convenit al pensiei rezultat în urma recalculării și cel obținut în urma revizuirii, pentru perioada de la data de 1 septembrie 2010 și până la data revizuirii potrivit prezentei ordonanțe de urgență, se va realiza în termenele prevăzute la art. 1 alin. (1), (4) și (5), după caz.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin principiului egalității în drepturi consacrat de art. 16 din Constituția României, art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție, intitulat „Interzicerea generală a discriminării”, precum și art. 21, intitulat „Nediscriminarea”, al titlului III din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate din perspectiva existenței unei discriminări între consilierii de conturi și auditorii publici externi din cadrul Curții de Conturi, referitoare la acordarea pensiei de serviciu. Astfel, prin Decizia nr. 170/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 4 iunie 2013, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010, art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 și ale art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a constatat că eliminarea pensiilor de serviciu prevăzute de art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 are în vedere pensiile de serviciu ale consilierilor de conturi, pe cele ale auditorilor publici externi și ale oricăror persoane care sunt salariați/membri în cadrul Curții de Conturi. De asemenea, a reținut că din personalul Curții de Conturi fac parte atât consilierii de conturi, auditorii publici externi, personalul de specialitate, cât și ceilalți angajați ai acestei instituții, indiferent de statutul lor socioprofesional. În conformitate cu principiul *accessorium sequitur principale*, Curtea Constituțională a arătat că trebuie aplicat același tratament juridic personalului asimilat magistraților în privința dreptului legal la pensie de serviciu cu cel al personalului la care a fost asimilat, întrucât, altfel, s-ar ajunge la situații inadmisibile, contrare art. 16 din Constituție. În consecință, prin decizia menționată, Curtea a constatat constituționalitatea eliminării tuturor pensiilor de serviciu în raport cu criticile formulate.

Prin Decizia nr. 1.283 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 22 noiembrie 2011, Curtea Constituțională a analizat dacă personalul Curții de Conturi urmează să beneficieze de același tratament juridic, respectiv dacă statutul acestuia reclamă un tratament juridic identic cu cel al magistraților în privința pensiei de serviciu, statuând că, în privința auditorilor publici externi, considerentele care au stat la baza Deciziei nr. 871 din 25 iunie 2010, cu corectivul adus prin Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010, își mențin pe deplin valabilitatea.

Ulterior, prin Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, statuând că aceste

prevederi sunt neconstituționale „în măsura în care se aplică și consilierilor de conturi”.

Cu acest prilej, Curtea a constatat că asimilarea consilierilor de conturi, sub aspectul incompatibilităților, cu magistrații este realizată printr-o normă de rang constituțional, aspect decisiv în analiza Curții, reținând totodată: „consilierii de conturi au atât o altă reglementare constituțională și legală, cât și un statut juridic diferit în raport cu celelalte categorii de personal existente la nivelul Curții de Conturi”.

În concluzie, soluția de admitere a excepției de neconstituționalitate nu s-a extins și cu privire la aceste din urmă categorii de personal, Curtea nereținând existența unei similitudini între statutul consilierilor de conturi și statutul celorlalte categorii de personal ale Curții de Conturi, în speță fiind vorba despre calitatea de auditor public extern al Curții de Conturi.

De asemenea, referitor la critica privind transformarea pensiei de serviciu în pensie în sensul Legii nr. 19/2000, prin Decizia nr. 214 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 31 mai 2012, Curtea a reținut că „un argument suplimentar în sensul convenționalității măsurii de diminuare a pensiilor de serviciu îl constituie și Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 7 februarie 2012, pronunțată în cauzele *conexate* [...] *Ana Maria Frimu, Judita Vilma Timár, Edita Tankó, Márta Molnár și Lucia Ghețu împotriva României*, prin care s-a constatat că măsura de transformare a pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești în pensii contributive, în temeiul Legii nr. 119/2010, este conformă prevederilor art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, coroborat cu art. 14 din aceeași convenție, chiar dacă acest lucru a însemnat o scădere cu 70% a cuantumului pensiilor”. Prin decizia menționată, Curtea de la Strasbourg a preluat astfel raționamentul Curții Constituționale, statuând că măsura de reducere a pensiilor de serviciu este prevăzută de lege și constituie o modalitate de a echilibra bugetul și de a corecta diferențele existente între sistemele de pensie, iar aceste motive nu pot fi considerate drept nerezonabile sau disproportionale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale,

atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Referitor la dispozițiile invocate din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.237/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010, „acestea, de principiu, sunt aplicabile în controlul de constituționalitate în măsura în care asigură, garantează și dezvoltă prevederile constituționale în materia drepturilor fundamentale, cu alte cuvinte, în măsura în care nivelul lor de protecție este cel puțin la nivelul normelor constituționale în domeniul drepturilor omului”.

Or, Curtea constată că prevederile de referință invocate în prezenta cauză consacră principiul nediscriminării, iar considerentele reținute mai sus abordează aceste aspecte, fiind, în consecință, valabile și cu privire la aceste dispoziții din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

În ceea ce privește dispozițiile art. 1—3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011, Curtea reține că autorul excepției nu invocă motive distincte de neconstituționalitate cu privire la acest act normativ, criticând diminuarea cuantumului pensiei prin recalcularea prevăzută de Legea nr. 119/2010 și revizuirea prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011.

Așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 215 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 11 mai 2012, Legea nr. 119/2010 constituie reglementarea de drept substanțial prin care pensiile de serviciu au fost transformate în pensii contributive, iar Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 reprezintă prevederea legală de natură procedurală prin care statul reglementează procedura recalculării pensiilor și modul de calcul al drepturilor de pensie, ținând cont de specificul situațiilor categoriilor socioprofesionale în cauză.

În consecință, considerentele sus-reținute cu privire la dispozițiile criticate din Legea nr. 119/2010 sunt valabile și referitor la dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011, având în vedere identitatea criticilor aduse de autorul excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile Morar în Dosarul nr. 6.727/83/2011 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1—3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 368

din 24 septembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (2), art. 7¹ alin. (1)—(8), art. 11 lit. c) și art. 12 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 7.524/120/2012, **Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (2), art. 7¹ alin. (1)—(8), art. 11 lit. c) și art. 12 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului**, excepție ridicată de Mariana Palaș cu ocazia soluționării cererii de chemare în judecată formulată în contradictoriu cu Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Dâmbovița, din cadrul Agenției Naționale a Ministerului Muncii, într-o cauză având ca obiect anularea unor decizii emise de către această autoritate.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (2), art. 7¹ alin. (1)—(8), art. 11 lit. c) și art. 12 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, excepție ridicată de Mariana Palaș în Dosarul nr. 7.524/120/2012 al Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 313D/2013.

La apelul nominal, se prezintă pentru partea Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Dâmbovița, consilierul juridic Aurelia Lucica Chirilescu, cu împuternicire depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, susține că măsurile instituite prin reglementarea legală criticată nu reprezintă altceva decât „realizarea corelării drepturilor cu obligațiile cetățenilor”, astfel încât nu se poate vorbi despre o afectare a nivelului de trai decent al acestora. Totodată, arată că „obligația de achitare a impozitelor și taxelor locale față de bugetul local pentru bunurile pe care le dețin în proprietate nu reprezintă o limitare sau îngrijădire a folosinței bunurilor”, așa cum în mod eronat susține autorul excepției, întrucât acesta avea posibilitatea de a solicita autorității administrației publice locale, în temeiul art. 7² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, aprobarea scutirii, reducerii, eșalonării sau amânării de plată față de bugetul local.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că prevederile de lege criticate nu contravin normelor constituționale invocate, iar soluția legislativă criticată nu intervine ca urmare a unor considerente de avere, așa cum susține autorul excepției. De asemenea, arată că, deși indemnizația pentru creșterea copilului reprezintă un interes patrimonial, care intra în sfera de aplicare a articolului 1 din Primul Protocol adițional la Convenția europeană a drepturilor omului, intervenția legislativă de suspendare a acordării acesteia se încadrează, însă, în marja de apreciere a statului în domeniul politicilor economice și sociale (Hotărârea pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Hasani vs. Croația*, 2010).

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate contravin art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât „crează o situație discriminatorie între familiile cu potențial financiar deja suficient, care plătesc taxele locale la zi, și familiile cu putere financiară scăzută, care nu pot achita la zi birurile locale”, dar și art. 49 din Constituție care prevede că tinerii și copiii se bucură de un regim special de protecție și asistență socială. Arată că indemnizația pentru creșterea copilului este o prestație de asistență socială cu caracter universal, menită să asigure tuturor familiilor condiții egale de creștere a copiilor, sens în care invocă Decizia nr. 26 din 14 noiembrie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care s-a statuat că dreptul la indemnizația lunară prevăzută de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 a fost stabilit de legiuitor în considerarea și beneficiul copiilor, și nu al părinților.

De asemenea, consideră că reglementarea de lege criticată afectează nivelul de trai al cetățenilor, fiind încălcate, astfel, dispozițiile art. 47 alin. (1) și art. 135 alin. (2) lit. f) din Constituție.

În fine, apreciază că se aduce atingere și art. 44 din Legea fundamentală, întrucât, potrivit art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, noțiunea de „bun” înglobează „orice interes al unei persoane de drept privat cu valoare economică”, un astfel de bun reprezentându-l, în opinia autorului excepției, și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, iar suspendarea sau, mai grav, încetarea acesteia constituie o ingerință care afectează dreptul de proprietate.

Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Opinia instanței este „în acord cu cea a reclamantei, în sensul că indemnizația pentru creșterea copilului este o prestație de asistență socială cu caracter universal, bazată pe principiul solidarității sociale, menită să asigure tuturor familiilor condiții egale de creștere a copiilor, fiind un drept al copilului care nu poate fi afectat de conduita părinților.”

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că prin prevederile de lege criticate nu s-a instituit o soluție legislativă nouă în materia acordării prestațiilor sociale, ci doar s-a concretizat un principiu general, deja consacrat prin art. 9 alin. (9) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011. Apreciază că este opțiunea exclusivă a legiuitorului ca, în funcție de scopul urmărit și ținând cont de realitățile economice sau sociale existente, să impună anumite condiții pentru acordarea prestațiilor sociale, instituirea acestor condiționalități nefiind de natură să aducă atingere unor principii fundamentale ale statului, cu atât mai mult cu cât aceste indemnizații nu au un caracter absolut.

De altfel, în cazul persoanelor singure care se ocupă de creșterea și îngrijirea unuia sau mai multor copii, menținerea drepturilor reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 nu este condiționată de obligația de plată a impozitelor și taxelor locale. Mai mult, Guvernul precizează că „există posibilitatea activării prevederilor Codului fiscal referitoare la eșalonarea, reducerea sau scutirea obligațiilor legale de plată pentru anumite categorii de persoane a căror stare financiară este precară”.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 7 alin. (2), art. 7¹ alin. (1)—(8), art. 11 lit. c) și art. 12 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 7/2007, cu modificările și completările ulterioare, sunt constituționale. Astfel, arată că nu pot fi primite susținerile autorului excepției referitoare la situația discriminatorie creată prin textele de lege criticate între familiile cu potențial financiar și familiile cu putere financiară scăzută, întrucât situația financiară a fiecărei familii, care este evident diferită, nu duce la încălcarea egalității în drepturi a persoanelor indicate în ipoteza normei. Referitor la pretinsa încălcare a art. 44 din Constituție, Avocatul Poporului precizează că dreptul de asistență socială în discuție (indemnizația pentru creșterea copilului) nu este supus sistemului contributiv, deoarece contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate corespunzătoare indemnizației pentru creșterea copilului se suportă de la bugetul de stat, în această materie nefiind datorate celelalte contribuții sociale obligatorii stabilite de lege.

Cât privește încălcarea art. 47 și art. 49 din Constituție, arată că indemnizația pentru creșterea copilului constituie o măsură concretă de protecție socială, fiind dreptul exclusiv al legiuitorului să stabilească modalitatea de acordare a acesteia. În acest sens, este invocată jurisprudența Curții Constituționale în materie, și anume deciziile nr. 1.166/2010, nr. 455/2011 și nr. 1.119/2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7 alin. (2), art. 7¹ alin. (1)—(8), art. 11 lit. c) și art. 12 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.008 din 14 noiembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 7/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Prevederile de lege criticate au următorul conținut:

Art. 7 alin. (2): „*Începând cu anul 2012, pentru menținerea drepturilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, beneficiarii care au drepturi stabilite de cel puțin 6 luni au obligația să își achite impozitele și taxele locale față de bugetul local pentru bunurile pe care le dețin în proprietate, conform prevederilor Legii nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare.*”;

Art. 7¹ alin. (1)—(8): „(1) *Verificarea îndeplinirii obligației prevăzute la art. 7 alin. (2) se realizează anual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru obligațiile de plată către bugetul local aferente anului anterior.*

(2) *Pentru verificarea îndeplinirii obligației în condițiile alin. (1), agențiile pentru plăți și inspecție socială județene, respectiv a municipiului București, denumite în continuare agenții teritoriale, transmit primărilor, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, tabelul centralizator cuprinzând beneficiarii drepturilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență existenți în plată la această dată și ale căror drepturi sunt stabilite de cel puțin 6 luni.*

(3) *Pe baza tabelului centralizator prevăzut la alin. (2), primarii verifică dacă beneficiarii au achitat pentru anul anterior obligațiile de plată către bugetul local și întocmesc situația centralizatoare cu persoanele care nu au respectat această condiție, pe care o transmit agențiilor teritoriale până la data de 31 ianuarie a fiecărui an.*

(4) *Pentru beneficiarii drepturilor reglementate de prezenta ordonanță de urgență prevăzuți la alin. (2), care nu și-au achitat impozitele și taxele locale până la data prevăzută la alin. (3), serviciul de specialitate al primarului are obligația să comunice acestora suma de plată, iar în cazul în care prin hotărâre a autorității administrației publice locale s-a stabilit eșalonarea, reducerea sau scutirea obligațiilor legale de plată, se va comunica și termenul scadent pentru acestea.*

(5) *La data de 31 martie a fiecărui an, primarii verifică dacă persoanele beneficiare ale drepturilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență cuprinse în situația centralizatoare prevăzută la alin. (3) și-au achitat impozitele și taxele locale și transmit agențiilor teritoriale o nouă situație centralizatoare actualizată cu persoanele care nu și-au îndeplinit această obligație, până la data de 5 aprilie a fiecărui an.*

(6) *Neachitarea obligațiilor legale față de bugetele locale, în termenul prevăzut la alin. (5), conduce la suspendarea pe o perioadă de 5 luni a drepturilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, începând cu drepturile aferente lunii aprilie.*

(7) *Achitarea obligațiilor legale față de bugetul local în perioada prevăzută la alin. (6) atrage reluarea plății drepturilor, începând cu luna următoare celei în care s-a achitat obligația, inclusiv pentru drepturile cuvenite în perioada suspendării.*

(8) *În vederea aplicării prevederilor alin. (7), beneficiarii drepturilor transmit agenției teritoriale copia actului eliberat de autoritatea administrației publice locale prin care se face dovada achitării obligațiilor de plată către bugetul local.”;*

Art. 11 lit. c): „*Plata drepturilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență încetează cu ziua următoare celei în care: [...]*

c) beneficiarul se află în situația prevăzută la art. 7¹ alin. (7).”;

Art. 12 alin. (1) lit. i): „*Plata drepturilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se suspendă începând cu luna următoare celei în care: [...]*

i) beneficiarul se află în situația prevăzută la art. 7¹ alin. (4).”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi legale contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, care prevăd că „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 47 alin. (1) și art. 135 alin. (2) lit. f) referitor la nivelul de trai, respectiv la obligația statului de a asigura crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții, precum și art. 49 privind protecția copiilor și a tinerilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea apreciază că un prim aspect care trebuie evidențiat este acela că indemnizația pentru creșterea copiilor reprezintă o modalitate de susținere a familiei ori a persoanelor ce iau în plasament sau adoptă copii, iar nu un drept al copilului, întrucât, potrivit Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2012, copiii beneficiază, fără discriminare, de o alocație lunară, ca formă de ocrotire din partea statului.

Așa cum a reținut Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 26 din 14 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 10 ianuarie 2012, din „analiza în ansamblu a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005, rezultă că scopul adoptării acesteia a fost de a susține familia în vederea creșterii copilului, indemnizația nefiind un drept al copilului, ci al părintelui, suplinindu-se astfel veniturile pe care părintele nu le mai poate realiza din exercitarea unei profesii, pe durata concediului pentru creșterea copilului”.

Astfel, Curtea Constituțională constată că, pentru îndeplinirea scopului urmărit de legiuitor, s-a instituit o indemnizație ce reprezintă o prestație de asistență socială cu caracter universal, care nu este supusă sistemului contributiv. Agenția Națională pentru Prestații Sociale se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, având ca scop administrarea și gestionarea tuturor prestațiilor sociale acordate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, iar nu din bugetul asigurărilor sociale de stat. În ceea ce privește contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate corespunzătoare indemnizației pentru creșterea copilului, aceasta se suportă de la bugetul de stat, în această materie nefiind datorate celelalte contribuții sociale obligatorii stabilite de lege, ceea ce atestă, o dată în plus, faptul că dreptul de asistență socială în discuție nu este supus sistemului contributiv.

Așa cum reiese din cuprinsul art. 1 alin. (1) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, „Pentru copiii născuți, adoptați, încredințați în vederea adopției, luați în plasament, în plasament în regim de urgență sau tutela până la data de 31 decembrie 2010, persoanele care, în ultimul an anterior datei nașterii copilului ori producerii evenimentelor menționate, au realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, precum și de o indemnizație lunară reprezentând 85% din media veniturilor realizate în ultimele 12 luni”.

Curtea observă că pentru menținerea drepturilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, și anume acordarea indemnizației pentru creșterea copilului, beneficiarii care au drepturi stabilite de cel puțin 6 luni, potrivit art. 7 alin. (2) din ordonanța menționată, au obligația de a-și achita impozitele și taxele locale față de bugetul local pentru bunurile pe care le dețin în proprietate, conform prevederilor Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare. În acest context, Curtea constată că, la nivel constituțional, în cuprinsul art. 56 alin. (1) se stipulează că „cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice”, astfel încât condiționarea instituită de legiuitor de acordare a indemnizației pentru creșterea copilului de obligația autorului excepției de a-și achita impozitele și taxele locale față de bugetul local nu contravine dispozițiilor Legii fundamentale.

Cu privire la critica autorului excepției potrivit căreia prin textele de lege criticate se creează „o situație discriminatorie între familiile cu potențial financiar deja suficient, care plătesc taxele locale la zi, și familiile cu putere financiară scăzută, care nu pot achita la zi birurile locale”, indemnizația pentru creșterea copilului fiind menită să asigure tuturor familiilor condiții egale de creștere a copiilor, Curtea apreciază că o astfel de susținere este neîntemeiată și nu reprezintă o veritabilă critică de

constituționalitate, ci ține de o situație de fapt, „neimputabilă” beneficiarilor acestei indemnizații.

În plus, condiționarea impusă de legiuitor în acordarea indemnizației pentru creșterea copilului nu are caracter rigid, deoarece, potrivit art. 72 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, cu modificările și completările ulterioare, autoritățile publice locale pot aproba scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări la obligațiile de plată față de bugetele locale, pentru beneficiarii drepturilor prevăzute de actul normativ criticat.

De altfel, prin Decizia nr. 765 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 6 iulie 2011, Curtea a reținut că dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului nu este un drept constituțional, ci constituie una dintre măsurile de protecție socială instituite de stat, prin lege, în virtutea rolului de stat social, dar nenominalizate expres în Constituție. Caracteristic unui astfel de drept este că legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor. Totodată, prin aceeași decizie, Curtea a observat că, deși „legiuitorul dispune de libertatea alegerii mijloacelor prin care să realizeze protecția socială a cetățenilor, respectarea obligației de a asigura un nivel de trai decent trebuie avută în vedere în mod independent, urmărindu-se în ultimă instanță nu numai modalitatea prin care statul realizează această obligație, ci și modul în care cetățenii reușesc să își satisfacă nevoile de trai într-un anumit moment, în funcție de resursele de care dispun. În acest context, se impune observația că stabilirea aceluși standard al nivelului de trai care poate fi considerat ca fiind decent trebuie apreciată de la caz la caz, în funcție de o serie de factori conjuncturali. Situația economică a țării, resursele de care dispune statul în vederea atingerii acestui obiectiv, dar și nivelul de dezvoltare al societății, gradul de cultură și civilizație la un anumit moment și modul de organizare a societății reprezintă deopotrivă coordonate care trebuie luate în considerare atunci când se evaluează nivelul «decent» al vieții. În concluzie, aprecierea modului și a măsurii în care statul reușește să ducă la îndeplinire obligația de a asigura un nivel de trai decent trebuie să fie raportată la acești factori, nefiind posibilă stabilirea unui standard fix, imuabil.”

În fine, Curtea constată că dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului, chiar dacă poate fi încadrat, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „*bun*”, suspendarea acordării acesteia nu are semnificația unei ingerințe de natură să afecteze dreptul de proprietate, această măsură încadrându-se în marja de apreciere a statului.

În acest context, așa cum se desprinde din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la dreptul la pensie — drept fundamental, potrivit art. 47 din Constituția României —, dispozițiile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu garantează obținerea acestor drepturi într-un anumit quantum nici măcar în situația când aceste drepturi sunt obținute în temeiul plății unei contribuții anterioare la fondurile de asigurări sociale (Hotărârea din 30 martie 2005 — paragraful 39, pronunțată în Cauza *Kjartan Asmundsson contra Islandei*). Cu atât mai puțin, apreciază instanța de contencios constituțional, că o astfel de garanție s-ar putea regăsi cu privire la un drept a cărui acordare este lăsată la libera apreciere a legiuitorului.

Având în vedere cele menționate, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mariana Palaș în Dosarul nr. 7.524/120/2012 al Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, și constată că prevederile art. 7 alin. (2), art. 71 alin. (1)—(8), art. 11 lit. c) și art. 12 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE**pentru modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului
nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea
Ministerului Justiției**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 29 iunie 2009, cu modificările și completările ulterioare, nota se modifică și va avea următorul cuprins:

„NOTĂ:

Unitățile prevăzute în prezenta anexă pot utiliza un număr maxim de 14.360 posturi.”

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Robert Marius Cazanciuc

Viceprim-ministru,

ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Ministrul muncii, familiei,

protecției sociale

și persoanelor vârstnice,

Mariana Câmpeanu

București, 6 noiembrie 2013.

Nr. 865.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății nr. 359/2013 privind aprobarea tarifelor pe cap de locuitor necesare stabilirii sumelor pentru serviciile publice de ambulanță pentru anul 2013

Văzând Referatul de aprobare nr. E.N. 11.488/2013 al Compartimentului medicină de urgență, având în vedere prevederile art. 93 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului sănătății nr. 359/2013 privind aprobarea tarifelor pe cap de locuitor necesare stabilirii sumelor pentru serviciile publice de ambulanță pentru anul 2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 22 martie 2013, cu modificările ulterioare, se modifică și se

înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Structurile de specialitate ale Ministerului Sănătății duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe-Eugen Nicolăescu

București, 14 noiembrie 2013.
Nr. 1.367.

ANEXĂ
(Anexa la Ordinul nr. 359/2013)

mii lei

mii lei

Unități	Media pe 10 luni
Alba	11.040
Arad	9.211
Argeș	18.012
Bacău	13.849
Bihor	19.822
Bistrița	6.985
Botoșani	10.443
Brașov	13.265
Brăila	10.302
Buzău	10.358
Caraș-Severin	9.581
Călărași	8.366
Cluj	17.597
Constanța	18.420
Covasna	5.788
Dâmbovița	10.664
Dolj	15.081
Galați	11.768
Giurgiu	7.430
Gorj	9.442
Harghita	12.185

Unități	Media pe 10 luni
Hunedoara	12.481
Ialomița	8.117
Iași	23.928
Maramureș	10.978
Mehedinți	9.215
Mureș	13.654
Neamț	14.877
Olt	13.885
Prahova	16.315
Satu Mare	6.846
Sălaj	7.440
Sibiu	7.518
Suceava	14.552
Teleorman	12.394
Timiș	22.422
Tulcea	9.265
Vaslui	12.764
Vâlcea	11.054
Vrancea	10.837
București — Ilfov	45.830
Total județe	533.981

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN
privind aprobarea modelului și caracteristicilor siglelor utilizate
la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală

Având în vedere dispozițiile art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

în temeiul dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă modelul și caracteristicile siglei Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale siglei Agenției Naționale de Administrare Fiscală sunt detaliate în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Pentru structurile din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și pentru instituțiile subordonate se aprobă și se vor utiliza declinări ale siglei Agenției Naționale de Administrare Fiscală aprobate la art. 1, astfel:

a) Sigla specifică Direcției generale antifraudă fiscală este prezentată în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin. Prin excepție, legitimația de control și legitimația de serviciu, precum și emblema/insigna metalică utilizate de către personalul Direcției generale antifraudă fiscală conțin sigla Agenției Naționale de Administrare Fiscală și stema României, conform modelului și caracteristicilor prezentate în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul ordin.

b) Sigla specifică Direcției generale a vămilor și a structurilor vamale de la nivelul unităților teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală este prezentată în anexa nr. 4, care face parte integrantă din prezentul ordin. Prin excepție, legitimația de control și legitimația de serviciu, precum și însemnele distinctive utilizate de către personalul vamal conțin sigla conform modelului și caracteristicilor prezentate în anexa nr. 5, care face parte integrantă din prezentul ordin.

c) Sigla specifică Direcției generale de administrare a marilor contribuabili este prezentată în anexa nr. 6, care face parte integrantă din prezentul ordin.

d) Siglele specifice pentru direcțiile generale regionale ale finanțelor publice sunt prezentate în anexa nr. 7, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — (1) Intrarea în vigoare a siglei Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și a siglelor specifice structurilor subordonate se face începând cu data de 1 ianuarie 2014.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), sigla specifică Direcției generale antifraudă fiscală intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentului ordin.

(3) Formularele și imprimatele cu vechea siglă a Agenției Naționale de Administrare Fiscală se vor folosi până la epuizarea stocurilor existente, dar nu mai târziu de 30 iunie 2014.

(4) Marcajele exterioare de pe clădiri vor fi refăcute cu sigla Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau a structurilor subordonate, după caz, până cel târziu la data de 31 iulie 2014.

Art. 4. — Structurile din cadrul aparatului propriu al Agenției Naționale de Administrare Fiscală și unitățile teritoriale ale acesteia vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 492/2004 privind aprobarea caracteristicilor siglei Agenției Naționale de Administrare Fiscală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 717 din 9 august 2004;

b) Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.220/2013*) pentru aprobarea modelului și caracteristicilor siglei specifice Direcției generale a vămilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Gelu-Ștefan Diaconu

București, 13 noiembrie 2013.
Nr. 3.504.

*) Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.220/2013 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale siglei Agenției Naționale de Administrare Fiscală

Sigla Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și siglele structurilor sale subordonate sunt construite pe baza aceiași arhitecturi grafice, constând dintr-un:

1. logotip ANAF;
2. simbol;
3. decripter.

Logotipul ANAF are aceeași reprezentare grafică atât în sigla Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cât și în siglele structurilor sale fără personalitate juridică sau ale unităților teritoriale ale acesteia. Logotipul constă din acronimul „ANAF”, scris cu corpul de literă Helvetica Neue LT Com — Heavy Extended, în culoarea albastră (cod CMYK — 100 100 20 10, cod RGB — 45 45 115).

Decupajul interior al literei A este însoțit de o formă semicirculară, paralelă cu latura îngustă a triunghiului interior al literei, din această alăturare rezultând un element grafic în forma unui taler de balanță. Ansamblul este folosit în ambele litere A din cadrul acronimului „ANAF”.

Sigla Agenției Naționale de Administrare Fiscală

Sigla Agenției Naționale de Administrare Fiscală constă din logotipul ANAF, precum și din simbol și decripter:

1. simbol: scut de culoare albastră (cod CMYK — 100/100/20/10, cod RGB — 45/45/115), de forma unui triunghi isoscel cu laturile rotunjite, cu vârful orientat în jos și cu o protuberanță ascuțită pe latura superioară, de asemenea cu laturi rotunjite; interiorul triunghiului este segmentat prin intersecția în unghi drept a celor 2 mediene, spațiile geometrice astfel rezultate fiind colorate în albastru (cod CMYK — 100 100 20 10, cod RGB — 45 45 115 — cel din stânga sus și dreapta jos), respectiv alb (cel din stânga jos și dreapta sus);

2. decripter: textul „Agenția Națională de Administrare Fiscală”, scris cu corpul de literă Helvetica Neue LT Com — Light, în culoarea neagră (cod CMYK 0/0/0/100, cod RGB 0/0/0).

Sigla prezentată mai sus va fi utilizată de către structurile din aparatul propriu al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția Direcției generale a vămilor, a Direcției generale antifraudă fiscală și a Direcției generale a marilor contribuabili. Se dispune utilizarea siglei Agenției Naționale de Administrare Fiscală în antetul tuturor documentelor care reprezintă corespondența instituției, în formulare și imprimate.

Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale siglei Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Direcția generală antifraudă fiscală

Sigla Direcției generale antifraudă fiscală constă din logotipul ANAF, precum și din simbol și decripter:

1. simbol: profil al unui cap de acvilă, orientat spre stânga, de culoare albă (cod CMYK - 0/0/0/0, cod RGB — 255/255/255), încadrat într-un pătrat de culoare roșie (cod CMYK — 15/100/100/5, cod RGB — 200/30/40);

2. decripter: textul „Direcția Generală Antifraudă Fiscală”, scris cu corpul de literă Helvetica Neue LT Com — Light, în culoarea neagră (cod CMYK 0/0/0/100, cod RGB 0/0/0).

Sigla va fi utilizată de către Direcția generală antifraudă fiscală în antetul tuturor documentelor de corespondență, în marcaje exterioare și interioare, pe tipărituri și imprimate.

Modul de utilizare a siglei în legitimația de control, legitimația de serviciu și pe insigna și emblema metalică în cadrul Direcției generale antifraudă fiscală

Descriere: Insignele/Emblemele metalice sunt sub forma unui scut. Deasupra scutului este poziționat logotipul siglei Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Sub logotip, pe fundal alb, este poziționat decriptorul — textul „ANTIFRAUDA”, scris în culoarea roșie (cod CMYK—15/100/100/5, cod RGB—200/30/40). În mijlocul scutului, pe fundal albastru (cod CMYK—100/100/20/10, cod RGB—45/45/115), figurează stema României, în culorile oficiale. La baza scutului, pe fundal roșu, figurează înserierea emblemei.

Mențiune: înserierea este cu titlu de exemplu.

Mod de confecționare: emblemele metalice vor fi aplicate pe suport din carton, îmbrăcat în piele și ștanțat cu forma emblemei. Emblemele metalice vor fi utilizate de inspectorii antifraudă împreună cu legitimațiile de control.

ANEXA Nr. 4

Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale siglei Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Direcția generală a vămilelor sau, după caz, a structurilor vamale din cadrul unităților teritoriale

Sigla Direcției generale a vămilelor constă din logotipul ANAF, precum și din simbol și decriptori:

1. simbol: simbolul astrologic al comerțului, asociat cu zeul grec Hermes, constând dintr-un baston înaripat, cu doi șerpi încolăciți în jurul lui, în culoarea albastră (cod CMYK—100/100/20/10, cod RGB—45/45/115);
2. decriptori: textul „Direcția Generală a Vămilelor” sau, după caz, textul cu denumirea structurii vamale, scris cu corpul de literă Helvetica Neue LT Com — Light, în culoarea neagră (cod CMYK 0/0/ 0/100, cod RGB 0/0/0).

Sigla va fi utilizată de către Direcția generală a vămilelor sau de către structurile vamale din cadrul unităților teritoriale în antetul tuturor documentelor de corespondență, în marcaje exterioare și interioare, pe tipărituri și imprimare.

ANEXA Nr. 5

**Modul de utilizare a siglei de către personalul vamal în legitimația de control,
legitimația de serviciu și pe însemnele specifice**

Descriere: forma ovală, fondul este albastru, cu margine galbenă. În partea superioară este redată stema României, în culorile oficiale. Deasupra acesteia apare, pe fondul alb al unui drapel, inscripția „ROMANIA”, în culoare albastră. În partea inferioară a siglei apare inscripția „VAMA”, imprimată în alb, iar dedesubt, simbolul „Mercur”, inscripționat în galben. Marginea de jos a ovalului este prezentată în fald de drapel, cu fond alb, pe care sunt scrise cuvintele „DOUANE” și „CUSTOMS”.

ANEXA Nr. 6

**Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale siglei Agenției Naționale
de Administrare Fiscală — Direcția generală de administrare a marilor contribuabili**

Sigla utilizată de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili constă din logotipul ANAF, precum și din simbol și decriptoare:

1. simbol: serie de 3 trapeze dreptunghice, dispuse vertical și paralel, în culoarea albastră (cod CMYK—100/100/20/10, cod RGB—45/45/115); primul trapez din stânga are o înălțime inferioară celorlalte două, ale căror dimensiuni sunt identice.

2. decriptoare: textul „Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili”, scris cu corpul de literă Helvetica Neue LT Com — Light, în culoarea neagră (cod CMYK 0/0/0/100, cod RGB 0/0/0).

Sigla va fi utilizată de către Direcția generală a marilor contribuabili în antetul tuturor documentelor de corespondență, în marcaje exterioare și interioare, pe tipărituri și imprimate.

Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale siglei Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice — .....

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - București

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Timișoara

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Cluj-Napoca

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Craiova

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Brașov

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Iași

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Ploiești

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Galați

Sigla Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice ..... constă din logotipul ANAF, precum și din simbol și descriptor:

1. simbol: conturul hărții României, în culoarea albastră (cod CMYK — 100/100/20/10, cod RGB — 45/45/115), cu evidențierea de culoare albă (cod CMYK — 0/0/0/0, cod RGB — 255/255/255) a competenței teritoriale a unității în cauză;

2. descriptor: textul „Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice — .....", scris cu corpul de literă Helvetica Neue LT Com — Light, în culoarea neagră (cod CMYK 0/0/0/100, cod RGB 0/0/0).

Sigla va fi utilizată de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice — ..... în antetul tuturor documentelor de corespondență, în marcaje exterioare și interioare, pe tipărituri și imprimate.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii
constituite în lei și în euro începând cu perioada de aplicare
24 octombrie—23 noiembrie 2013**

În baza dispozițiilor art. 5 și art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 15, 16 și 17 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 octombrie—23 noiembrie 2013, rata dobânzii plătită la rezervele minime obligatorii constituite în lei este de 0,69% pe an, iar rata dobânzii plătită la rezervele minime obligatorii constituite în euro este de 0,38% pe an.

p. Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Florin Georgescu

București, 11 noiembrie 2013.
Nr. 35.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind rata dobânzii penalizatoare pentru deficitele de rezerve
minime obligatorii în monedă națională începând cu
perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2013**

În baza dispozițiilor art. 5 și art. 8 alin. (4) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 12 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2013, rata dobânzii penalizatoare pentru deficitele de rezerve minime obligatorii constituite în monedă națională este de 10,50% pe an.

p. Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Florin Georgescu

București, 11 noiembrie 2013.
Nr. 36.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

